

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Jegyzőkönyv

az Országos Erdészeti Egyesület igazgató választmányának Budapesten, az Egyesület székházában 1934. évi február hó 15-én tartott rendes üléséről.

Megjelentek: báró Waldbott Kelemen elnök, Térfi Béla, gróf Teleki József alelnökök, Bíró Zoltán ügyvezető, Ajtay Jenő, dr. Ajtai Sándor, gróf Andrassy Sándor, báró Biedermann Imre, gróf Esterházy Móric, Fekete Zoltán, Nagyszalánczy Brunó, Huszár Tibor, gróf Keglevich Gyula, Kovács Gábor, ifj. gróf Mailáth József, gróf Mailáth György, Molcsány Gábor, Onczay László, Orosz Antal, Osztroluczky Miklós, Papp Béla, örgróf Pallavicini Alfonz Károly, báró Prónay Gábor, Rimler Pál, Takách Zsigmond, Urbancsek Ignác, Véssey Ferenc, Vuk Gyula, Zügn Nándor vál. tagok és Lengyel Sándor segédtitkár.

báró Waldbott Kelemen elnök:

Van szerencsém a megjelent Urakat üdvözölni és az igazgató választmánynak a mai napra kitűzött ülését megnyitni.

Megállapítom, hogy a választmányi ülés időpontja az előirt határidőn belül a választmányi tag Urakkal írásban közölve lett és a választmányi ülés a megjelentek számára való tekintettel határozatképes.

Távolmaradásukat kimentették: Beyer Jenő, Czillinger János, Festetics Kristóf, Földváry Miksa, báró Inkey Pál, Ivanich Ferenc, Kallivoda Andor, gróf Károlyi Gyula, Kozma István, herceg Montenuovo Nándor, Rónai György, Róth Gyula, gróf Széchenyi Károly, báró Prónay György, Papp-Szász Tamás, gróf Zelensky Róbert vál. tag urak.

A jegyzőkönyv hitelesítésére Molcsány Gábor és Nagyszalánczy Brunó urakat kérem föl.

A választmányi ülés összehívását elsősorban az a körülmény tette szükségessé, hogy a m. kir. pénzügyminiszter úr megküldötte az egyesületnek a fatermékek forgalmiadó váltságára vonatkozó rendelet-tervezetét.

A tervezet hiányosságaira és a szükséges módosításokra az ügyvezető Úr külön előterjesztésben fog rámutatni, szükségesnek tartom azonban, hogy erről a helyről is nyomatékosan mutassak rá arra a rideg és igazságtalan álláspontra, mit a magyar erdőgazdasággal szemben a kormányzat ebben a kérdésben már több mint egy évtized óta elfoglal.

Maga az eredeti törvény már súlyos méltánytalanságot rejt magában, amennyiben a földművelés egyik ágazatát a mezőgazdaságot, mint első kezét a forgalmiadó alól feltétlenül mentesíti, mivel szemben az erdőgazdaságnak ezt a terhet is vállalni kell.

Még súlyosabban érintette az erdőgazdaságot az a körülmény, hogy a külföldről behozott fatermékek vámmentességük révén éveken át teljesen mentesülnek a forgalmiadó alól s hosszú évek keserves küzdelmével sikerült elérnünk azt, hogy legalább a tűzifát adóváltság kötelessé tegyék, amivel szemben a műfatermékek továbbra is vám és forgalmiadó nélkül özönlöttek be az országba.

Hét év óta kérjük ennek a méltánytalanságnak a megszüntetését s tán az egyetlen helyes rendelkezése a rendelettervezetnek az, hogy most a forgalmiadóváltságot a külföldi műfatermékekre is kiterjeszteni kívánja.

Ezt a kiterjesztést azonban a pénzügyi kormányzat kényelmi szempontok, rideg kincstári nézőpont és az általunk már annyiszor kifogásolt egyoldalú iparpártolás alapján olyan módon kívánja foganatosítani, hogy ezen a jogcímen a magyar faipar forgalmiadójának több mint 80%-át a magyar őstermelésre és fűrésziparra óhajtja áthárítani és pedig olyan rétegekre, amelyek a rendelettel mentesített iparágak munkáját vagy szolgáltatásait sohasem vették és ezután sem veszik igénybe.

De még ezen túlmenőleg is igazságtalan a tervezet az őstermelő birtokossal szemben, mert forgalmiadóvaltsággal terheli olyan munkák és költségek után is, amelyek után a fakereskedelem vagy feldolgozó ipar a forgalmiadóvaltságtól feltétlenül mentesül.

Mentesíti ugyan a forgalmiadóvaltság fizetése alól a tövön való faeladást, ezzel szemben azonban még a munkásoknak kiszolgáltatott termelőrészt is forgalmiadóvaltság alá vonja.

Úgy vélem, az igen tisztelt választmány is osztani fogja azt a meggyőződésemet, hogy a tervezetnek ilyen formában való keresztülvitele ellen a legélesebben állást kell foglalnunk.

A választmányi ülés összehívása óta történt néhány eseményre is ki kell térnem.

A földművelésügyi miniszter Úr honorálta az egyesületnek azt a kívánságát, miszerint az Országos Fagazdasági Tanácsba az egyesület még egy birtokos tagot delegálhasson, hogy a Külforgalmi Hivatal részére biztosított képviselőlet folytán megzavart túlsúly ilyenformán az erdőgazdaság részére újból biztosíttassék.

Az ezzel, valamint a Fagazdasági Tanács tagságról történt lemondásokkal kapcsolatos intézkedésekre a tárgysorozat után kell majd ki-
térnünk.

Időközben megjelent a földművelésügyi miniszter Úrnak az Erdőbirtokosok és Fakereskedők Faforgalmi Rt.-nak életrehívását tárgyaló rendelkezése is.

A hivatalos lapban közölt hirdetményt az egyesületi közlöny legközelebbi száma egész terjedelmében hozza a mellékletekkel együtt.

Erre nézve az volna a javaslatom, méltóztassék a kérdést előbb az általános erdőgazdasági bizottság elé utalni, hogy onnan megfelelően előkészítve kerüljön a t. igazgatóválasztmány elé.

Mint örvendetes eredményről kell beszámolnom arról, hogy a kormányzat a vasúti tarifakedvezmény tekintetében elfogadta az egyesület álláspontját és a magyar fa részére eddig biztosított díjkedvezményt az 1934. évi március hó 1-től további 1 év tartamára meghosszabbította.

Ezek után áttérhetünk a tárgysorozat egyes pontjaira.

Bíró Zoltán ügyvezető a tárgysorozat első pontja értelmében a m. kir. földművelésügyi miniszter Úrnak 74461/1934. számú leiratát ismerteti, amelyben a földművelésügyi miniszter Úr arról értesíti az egyesület elnökségét, hogy Huszár Tibor földbirtokosnak, az Országos Fagazdasági Tanács rendes tagságáról és gróf Széchenyi Károly nagybirtokosnak a póttagságáról való lemondását tudomásul vette és rendes tagnak 1935. év végéig terjedő időre Osztrólczy Miklós földbirtokost nevezte ki.

Egyúttal felhívja az elnökséget, hogy a lemondások folytán megüresedett, valamint a 900/1934. M. E. számú rendelettel szervezett új tagsági helyekre és pedig egy rendes és három póttagságra kiküldendő erdőbirtokosok nevét és címét vele mielőbb közölni sziveskedjék.

Ifj. gróf Mailáth József a kérdéshez szólva, javasolja, hogy az egyesület az Országos Fagazdasági Tanács tagsági helyeire gróf Apponyi Károly jelenlegi póttagot rendes tagnak és gróf Hadik-Bar-

kóczy Endrét, Márffy Elemért, valamint gróf Jankovich Józsefet póttagoknak delegálja.

Az igazgató-választmány egyhangúan ifj. gróf Mailáth József javaslata értelmében határoz.

Ügyvezető ezután a tárgysorozat második pontjára áttérve közli, hogy a pénzügyminiszter Úr a fatermékek forgalmiadóválságára vonatkozó rendelettervezetet rövid leirat kíséretében megküldte az egyesületnek azzal, hogy észrevételeit február hó 20-ig terjessze elő.

Ügyvezető egyben megemlíti, hogy a fatermékek forgalmiadóválsága ügyében még az elmúlt év június havában tartottak egy értekezletet a pénzügyminisztériumban, amelyen az egyesület részéről ő is részt vett. Már ott felvetődött a gondolat, hogy az ipari feldolgozást mentesíteni kell a forgalmiadóválság alól. A kérdésnek ily megoldása ellen már akkor is tiltakoztak. A további tárgyalásokba az egyesületet egyáltalában nem vonták be, s így módjában sem állott tiltakozni a rendelettervezetbe került intézkedések ellen. A rendelettervezetet, amely a faipart terhelő forgalmiadót áthárítja az őstermelőre, igazságtalannak, termelőellenesnek és antiszociálisnak tartja. Igazságtalan, mert olyan munkák és hasznok után szedett forgalmiadót akar a termelő és nagyfogyasztó rétegekre áthárítani, amely munkákat ezek a rétegek igénybe sem vesznek. A tervezet ugyanis az eddigi különböző iparágaknál nemcsak a nyersanyagérték, de az iparosok munkája és keresete után járó adókat a termelőnél kívánja beszedni és az adóterhet 90%-ban az iparilag meg nem munkált fára hárítja át. Még igazságtalanabb az a rendelkezés, amelyik a tűzifa eddig érvényben volt forgalmiadóválságát $4\frac{1}{2}\%$ -ról most 6%-ra akarja felemelni. A forgalmiadó felemelése a faárak fel-emelését fogja maga után vonni, aminek következtében a földművelésügyi kormányzat árstabilizációs intézkedései sem biztosíthatják az elérni kívánt célt. Hogy a tervezet mennyire termelőellenes, könnyen érthető példával igazolja.

Ha a birtokos akár a tűzifát, akár a rönköt tovább földolgozva értékesíti, kétszer, sőt négyszer akkora forgalmiadóválságot köteles fizetni, mintha tő mellett kitermelve földolgozatlanul értékesíti. Ha a birtokos a tűzifát az erdőn adja el a kereskedőnek, 6% forgalmiadóválságot fizet az eladási ár után. A kereskedő ezután szabadon kereskedhet a fával. A birtokos ellenben, ha a tűzifát felaprítva raktárból értékesíti, 5%-os válságkulcsot fizet az összes felmerült költségek után is, ami végeredményben 10—12%-nak felel meg. Hasonló az eset a rönknél is. Ha az erdőn adja el a kádárnak, 5%-os forgalmiadóválságot fizet, ha raktárból adja, már 8%-ot fizet nemcsak a rönk értéke, hanem a termelési, szállítási és összes egyéb költségek után is. Hasonló az eset a fűrészárunknál is. A vállalkozásszerű fűrész 5%-os, a birtokos pedig, ha saját fűrészre van, már 10%-os forgalmiadóválságot köteles fizetni. Igaz ugyan, hogy ha a birtokos fűrészre cégjegyzve van, ugyanabban a kedvezményben részesül, mint a cégjegyzett vállalkozás. Ha a birtokos mint adóalany megbízható, a pénzügyigazgatóság a kedvezményt a birtokosra vagy termelőre is kiterjesztheti. Miután nincs határozottan megállapítva, kinek lehet igénye erre a kedvezményre, a pénzügyigazgatóság saját tetszése szerint járhat el. Ha a birtokos raktárát vagy telepét cégjegyeztetné, akkor sem ér el vele semmit, mert a rendelet 20. §-a ilyen esetben lehetővé teszi a válságkulcsok felemelését.

Antiszociális végül a tervezet, mert forgalmiadó alá vonja az erdei munkás termelő-részt is azért, hogy az ipar munkáját a forgalmiadó alól mentesítse, valószínű, hogy azt is a birtokos fogja fizetni. Az egész rendelkezést úgy látszik az a cél irányította, hogy a pénzügyi igazgatás minél biztosabban, minél kevesebb munkával jusson a forgalmiadó-

bevételekhez. A célt azonban a rendelet nem fogja elérni, mert az összes fát feldolgozó üzemek felülvizsgálása feltétlenül munkaszaporulatot jelent. Véleménye szerint mindezek a panaszok orvosolhatók volnának olyképpen, ha a tervezet a nyersanyag-értéknek sokszorosát kitevő ipari megmunkálás és haszon forgalmiadó-terhét nem hárítaná át az őstermelőre és kis-fogyasztóra.

Javasolja, hogy az egyesület kérje a belföldi tűzifa, gömbölyüfa és fűrész-rönk forgalmiadó-váltóságának egyaránt 4%-ban való megállapítását, kérje továbbá annak kimondását, hogy az erdőbirtokos — amennyiben tűzifáját, műfáját tovább feldolgozva értékesíti is, — mentes a további váltóság alól abban az esetben, ha a termelt tűzifa vagy rönk től melletti értéke után számított 4%-os váltóságot a termelés befejezésétől 6 hónapon belül leróttá. Kérje végül a termelőrészként és a saját gazdaságban tüzelésre, építkezésre és kegyuri illetményképpen felhasznált faanyagoknak a váltóság alól való mentesítését. Amennyiben ebből kifolyólag jövedelemkimaradás állna elő, úgy az háríttassék át a külföldi műfára. Javasolja egyben, hogy ne csak a már ily értelemben elkészült felterjesztéshez járuljon hozzá az igazgató-választmány, hanem kérjük fel mindazokat a választmányi tagokat, akik egyben a törvényhozásnak is tagjai, hogy a lehető leggyorsabban és legelősebben foglaljanak állást a tervezet ellen, mert eredményt, mint eddig is tapasztalható volt, csak politikai nyomástól lehet remélni.

Rimler Pál: úgy az elnöknek, mint az ügyvezetőnek a kérdésben kifejtett komoly álláspontját minden tekintetben helyesli. A faanyagokra kivetni tervezett forgalmiadóváltóság súlyosan terheli a birtokosokat, ha az erdőn adják el fájukat és még súlyosabban, ha feldolgozva értékesítik. A depókat terhelő adót, amellyel most is meg vannak terelve, nagyon igazságtalan adónak tartja. A birtokos ki van téve továbbá annak is, hogy gazdaságának ipari üzemeiben, például a malmok szívógázmotorainál, vagy a szeszgyártásnál a gőzgépeknél — hol szintén fatüzelésre tértek át —, fölhasznált saját fája után is súlyos adókat fog fizetni. Arra kéri a választmányt, hogy nyomatékosan kérje fel a földművelésügyi miniszter Urat, hogy segítse a birtokosokat, mert a tervbe vett forgalmiadóváltóság tönkretételüket jelenti.

Ügyvezető célszerűnek tartaná, ha az egyesület a felterjesztést az OMGE-nak és a Mezőgazdasági Kamarának is megküldené azzal, hogy figyelmüket a kérdésre felhívja, támogatásukat és erélyes állásfoglalásukat kérje.

Báró Waldbott Kelemen elnök a maga részéről külön is felkér mindenkít, hogy az akcióban résztvenni szíveskedjék. Egyben utal arra a hatásra, amelyet a MÁV-nál sikerült elérni.

Vuk Gyula a felterjesztés benyújtásának rövid határidejére való figyelemmel, javasolja a határidő meghosszabbításának a kieszközölését.

Báró Biedermann Imre úgy véli, hogy elegendő, ha a Kamarák csatlakozásukat bejelentik.

Ügyvezető véleménye szerint az OMGE-nek és Mezőgazdasági Kamaráknak tiltakozásukban a fogyasztói szempontot kell kidomborítaniok.

Báró Biedermann Imre javasolja, hogy egy delegált bizottság adja át a felterjesztést a pénzügyminisztérium államtitkárnak, akivel a kérdést rögtön meg is lehetne tárgyalni.

Papp Béla közli, hogy a földművelésügyi minisztériumot is váratlanul érte a tervezet, mert kérték volt a kérdés tárgyalás alá vételét.

Báró Waldbott Kelemen elnök egyetért Biedermann báróval. A fődolog, hogy a bizottságot fogadják és vele tárgyaljanak.

Gróf Andrassy Sándor csatlakozik báró Biedermann javaslatához, de véleménye szerint be kellene várni a Mezőgazdasági Kamarák tilta-

kozását. A küldöttség adja át a felterjesztést, de kívánatos volna időt nyerni arra, hogy a földművelésügyi miniszter és a kamarák támogatást tudjanak nyújtani.

Báró Waldbott Kelemen elnök a felterjesztésnek február 20-ig való benyújtását javasolja azzal, hogy egyúttal kérjenek későbbi terminust a tárgyalásra.

Ügyvezető javasolja, hogy az elnökség hatalmaztassék fel a bizottság tagjainak kijelölésére, illetőleg arra, hogy az illetékeseket a bizottságban való részvételre felkérje.

Az igazgatóválasztmány a földművelésügyi miniszter Úrhoz intézett felterjesztés szövegének elnök Úr által történt felolvasása után egyhangúan az elhangzott javaslatok értelmében határoz.

Ügyvezető ezután a kereskedelemügyi miniszter Úrnak a hazai tűzifa vasúti díjkedvezménye ügyében az egyesülethez intézett 4884. I/1934. számú leiratát ismerteti, amely szerint a kereskedelemügyi miniszter Úr a hazai tűzifaküldeményekre a múlt évi 12855/1933. számú rendeletével engedélyezett díjmérséklést azonos feltételek és módozatok mellett ez évi március hó 1-től egy évig terjedő időtartamra meghosszabbította.

Az örvendetes esemény bejelentésével kapcsolatosan javasolja, hogy az igazgatóválasztmány mondjon őszinte köszönetet úgy az elnökségnek, mint gróf Esterházy Móric, báró Prónay György és báró Biedermann Imre választmányi tag Uraknak azért az elismerésre méltó és fíradhatatlan közreműködésért, amellyel az ügy kedvező elintézését biztosították.

Az igazgatóválasztmány a bejelentés örvendetes tudomásulvétele mellett egyhangúan ügyvezető javaslata értelmében határoz.

Ügyvezető jelenti továbbá, hogy a Magyar Mérnökök és Építészek Nemzeti Szövetsége köszönetet mondott az elnökségnek azért a szíves jóindulatáért, hogy az elmúlt év folyamán a közgyűlési termet a Szövetség választmányi ülései céljára készségesen rendelkezésre bocsátotta.

Ügyvezető egyben felhatalmazást kér arra, hogy a termet a jövő évben is átengedhesse.

Az igazgatóválasztmány a bejelentés tudomásulvétele mellett egyhangúan megadja a felhatalmazást a terem átengedésére.

Ügyvezető bemutatja a Magyar Mérnökök és Építészek Nemzeti Szövetségének meghívóját az 1934. évi március hó 3-án tartandó XV-ik évi rendes közgyűlése alkalmából.

Ügyvezető javaslatára az igazgatóválasztmány egyhangúan felkéri Térfi Béla elnök Urat, hogy az ügyvezetőn kívül az egyesület képviselőtében az említett közgyűlésen részt venni szíveskedjék.

Ügyvezető ezután az egyesület székházában lakó Incze Mária lakbérleszállítási kérelmét ismerteti. Az igazgatóválasztmány ügyvezető javaslatára, figyelemmel arra, hogy a kérdéses lakás bérét 800 pengőnél alacsonyabbra leszállítani nem lehet, a kérelmet nem vette figyelembe.

Ügyvezető egyben jelenti, hogy özv. Mautherné a székházban lévő 5 szobás lakásának a bérét 2000 pengőben kérte megállapítani. **Ügyvezető** az igazgatóválasztmány utólagos jóváhagyásának reményében közölte Mauthernével, hogy a lakbérnek 2000 pengőre való mérséklésébe az egyesület nem hajlandó belemenni, mire Mautherné a lakást augusztus 1-re felmondta. **Ügy** véli, hogy a lakást megfelelően bérbe lehet majd adni. **Javaslatára** az igazgatóválasztmány egyhangúan felhatalmazza az elnökséget, hogy lakás bérbeadása érdekében szükséges intézkedéseket megtegye.

Ügyvezető jelenti továbbá, hogy a földművelésügyi miniszter Úr az egyesületnek egyes birtokosok kérelmére az elszaporodott erdei kihágá-

sok soronkívüli letárgyalása érdekében hozzá intézett felterjesztésre adott válaszában arról értesítette az egyesület elnökségét, hogy ez ügyben a szükséges intézkedések foganatosítását kérve, megfelelő átirattal a belügyminiszter Úrhoz fordul. A földművelésügyi miniszter Úr vonatkozó leiratában kívánatosnak tartja továbbá az erdőbirtokosok figyelmének felhívását arra, hogy az erdei kihágások ügyében közvetlenül a törvényhatóság közigazgatási bizottságainak gazdasági albizottságához is forduljanak a szükséges intézkedések megtétele végett. Ügyvezető közli, hogy értesülése szerint az erdei kárügyekben eljáró rendőri büntető bíróságok a belügyminiszter Úrtól állítólag oly utasítást kaptak, hogy a kihágókkal enyhén bánjanak. Javasolja, hogy az egyesület ismételje meg a felterjesztést és egyben felkéri mindazokat a választmányi tag Urakat, akiknek politikai téren szavuk és súlyuk van, hogy ennél a kérdésnél is lépjenek sorompóba, mert politikai nyomaték nélkül alig lehet eredményt remélni.

Papp Béla véleménye szerint az alacsony büntetések is részben okai az erdei károk nagymérvű elszaporodásának. Az új erdőtörvény ezen a bajon is segíteni fog.

Dr. Ajtai Sándor felszólalva, ügyvezető szavait úgy értelmezi, mintha a földművelési miniszter Úr az erdei károk megakadályozása kérdésében nem foglalt volna eléggé erőlyesen állást. Kéri a leirat felolvasását. A leirat felolvasása után

Ügyvezető közli, hogy dr. Ajtai Sándor igenis helyesen értelmezte szavait. A földművelésügyi miniszter Úr ugyanis — amint leiratából megállapítható —, nem tért ki az enyhe büntetések következtében elszaporodott erdei károk megfékezésének kérdésére. Véleménye szerint a legkisebb tételek alkalmazása egyáltalán nem gyakorolhat elriasztó hatást.

Dr. Ajtai Sándor nézete szerint addig, míg az új erdőtörvény rendelkezései életbe nem lépnek, a rendőri büntető bíróságok tehetetlenek.

Ügyvezető javasolja még, hogy az egyesület felterjesztésében kérje az ártételek revízióját és azok olyképpen való megállapítását, hogy elriasztó hatással legyenek.

Papp Béla arra kéri a gazdasági albizottságok ülésein résztvevő választmányi tagokat, hogy az ártételek felemelését megfelelően szorgalmazzák.

Az igazgatóválasztmány végül is egyhangúan ügyvezető javaslata értelmében határoz.

Ügyvezető szomorú kötelességet teljesítve, bejelenti Bekény Aladár alapító tagnak és Rusz Dénes rendes tagnak elhunytát. Javaslataira az igazgatóválasztmány elhunytuk feletti őszinte részvételének jegyzőkönyvi megörökítését határozza el.

Ügyvezető jelenti, hogy Párnai Attila elhunyt édesatyja alapítványi tagságának nevére való átruházását kérte. Javaslataira az igazgatóválasztmány az átruházáshoz egyhangúan hozzájárult és Blazsek István, Karczag Gusztáv és Márk Pál okleveles erdőmérnököket, — valamennyit ügyvezető ajánlja, — a rendes tagok sorába iktatja és évi tagdíjukat — Párnaiét is — nehéz anyagi helyzetükre való figyelemmel 12 pengőben állapítja meg.

Ezután **ügyvezető** felolvassa Ajtay Jenő következő indítványát:

„Tisztelettel indítványozom, tegyen az Erdészeti Egyesület külön előterjesztést a kormányhoz, hogy a hazai fatermékeket — különösen a tűzifát — oly aránytalanul súlyosan terhelő „forgalmiadó-váltás” úgy, amint az a testvér őstermelő ágazatnál, a mezőgazdaságnál történt, teljesen töröltessék. Különösen méltányos ez azon esetekben, mikor az erdei termékeket maga a tulajdonos hozza forgalomba.

Az új „fázisadó”-val szemben tervezett lépések egészen külön elbírálás alá tartoznak, éppen ezért a „forgalmiadó-váltás” megszüntetése érdekében intézendő felterjesztés előbbtől teljesen függetlenül, külön teendő meg.”

Ügyvezető az indítványt minden tekintetben helyesnek tartja. Az igazgatóválasztmány az indítvány értelmében határoz és ügyvezető javaslatára hozzájárul ahhoz, hogy a felterjesztést propaganda céljából kynomassák és megküldjék mindazoknak, akik a kérdés megoldását elősegíthetik.

Gr. Esterházy Móric az erdőkárok kérdésére visszatérve, mindenben osztja az elhangzott észrevételeket. Nézete szerint az erdőkárok nagymérvű elszaporodásának egyik oka a munkanélküliség, másik oka pedig az, hogy az erdei kihágások tárgyalásai nagyon sokáig elhúzódnak. Tud olyan esetről, mely másfél év alatt sem fejeződött be. Sokszor az érdekeltek politikai tevékenysége is szerepet játszik. Nem annyira a büntetések felemelése, mint a kihágásokkal való gyors foglalkozás hiánya oka a helyzet rosszabbodásának. Kéri, hogy az egyesület felterjesztésében említettekre is térjen ki.

Az Erdőbirtokosok és Fakereskedők Faforgalmi Rt.-ával kapcsolatban megjelent 10.800/1934. F. M. számú rendeletre áttérve közli, hogy a rendeletet csak azért volt képes megérteni, mert érdeklődésére szóbeli információt is kapott az illetékes tényezőktől. Megjegyzi egyben, hogy a hirdetménybe sajtóhiba csúszhatott be, a fatermelők ugyanis értesülése szerint kiléptek az egyesülésből. A rendelet egyébként a kötlevélben szereplő intézőbizottság felől nem nyújt közelebbi felvilágosítást. Kéri, hogy mi a címe, hol székel, ki állítja össze ezt az intézőbizottságot. A rendelettel kapcsolatban megjelent kötlevél 6. és 13. szakaszát felolvastva közli, hogy vannak erdőbirtokosok, akik nem tudják megérteni a szakaszok közötti nagy disparitást. Értesülése szerint a koncesszióknak van egy olyan pontja, amelynek értelmében, ha a szerv a fáját nem tudja eladni, akkor harmadik személyek sem adhatják el, mert nem fognak szállítási igazolványokhoz jutni. A birtokos akkor élhet ugyan panasszal, de ki kárpótolja kamatvesztéséigért és a fa minőségi romlásáért. Azt a kérdést teszi, hogy nem volna-e helyes a rendeletet népszerűbb alakban az Erdészeti Lapokban ismertetni és az érdekelteket tájékoztatni afelől, hogy meddig van lekötve a birtokos, s hogy kinek a terhére megy a minőségi romlás.

Báró Waldbott Kelemen elnök hálával veszi a hibákra való felhívást, s egyben indítványozza, hogy a rendeletet adják ki az általános erdőgazdasági bizottságnak, hogy letárgyalva kerülhessen a választmány elé.

Papp Béla közli, hogy a rendeletéről szóló ismertető csak technikai okokból nem jelent még meg. Kéri az egyesületet, hogy a rendeletet az érdekeltekkel ismertessék. A végrehajtási utasításban benne lesz, hogy kik az intézőbizottság tagjai, hogy kell az igazolványokat igényelni, s teljesen feltárja a helyzetet.

Báró Waldbott Kelemen elnök — több tárgy nem lévén, — megköszönve a szíves megjelenést, az ülést bezárja.

Kedvezményes tűzifaszállításra jogosult újabb feladó vasúti állomás. Az illetékes vasúti igazgatóságok lapunk legutóbbi közlése óta Kisbárapáti állomást vették fel a kedvezményes szállításra jogosult feladóállomások sorába.

Írói tiszteletdíjak. Az Országos Erdészeti Egyesület 1930. évi május hó 30-án tartott igazgatóválasztmányi ülésében elhatározta, hogy az egyesület 1930. évi július 1-étől kezdődően az Erdészeti Lapokban megjelenő cikkekért írói tiszteletdíjat fizessen. És pedig: a szerkesztő részéről átdolgozást nem igénylő cikkekért 16 oldalas ívenként 64 pengőt, fordításokért vagy átdolgozást igénylő cikkekért 16 oldalas ívenként 32 pengőt, egyszerű közleményekért 16 oldalas ívenként 24 pengőt. Szíves tudomásvétel végett közli a kiadóhivatal.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

A m. kir. földművelésügyi miniszter a zalaegerszegi m. kir. erdőhivatal kerületéből a nagykanizsai járás és Nagykanizsa város területét az ezidőszerint Tapolcán székelő m. kir. erdőhivatal kerületébe sorozta s egyidejűleg az utóbb említett m. kir. erdőhivatal székhelyéül 1934. évi május hó 1-től kezdődő hatállyal Keszthelyt jelölte ki.

A m. kir. minisztériumnak 1710—1934. M. E. számú

RENDELETE

a belföldi származású tűzifa értékesítésének előmozdítása céljából szükséges egyes rendelkezések tárgyában.

A m. kir. minisztérium a gazdasági és hitelélet rendjének, továbbá az államháztartás egyensúlyának biztosításáról szóló 1931. évi XXVI. t.-c. 2. §-ában kapott és az 1932. évi VII., illetőleg az 1933. évi X. törvénycikkkel meghosszabbított felhatalmazás alapján a következőket rendeli:

I. Az átruházott és elzálogosított tűzifakészletek nyilvántartása.

1. §.

A fatermelővel kötött olyan szerződést, amelynek értelmében a fatermelő a vevő tulajdonául átruházott kitermelt és összerakott (saranholt) tűzifamennyiséget továbbra is őrizetben tartja, a kitermelt tűzifa tárolási helye szerint illetékes m. kir. erdőhivatalnál be lehet jelenteni.

Ha a vevő a tulajdonába átment, de az eladó fatermelő őrizetében hagyott tűzifamennyiséget oly módon zálogosítja el, hogy a záloghitelzőre a tűzifa kiadására irányuló követelését — a fatermelő értesítése mellett — átruhazza, az elzálogosítás tényét a tűzifa tárolási helye szerint illetékes m. kir. erdőhivatalnál szintén be lehet jelenteni.

A m. kir. erdőhivatal az előbbi bekezdések értelmében tett bejelentéseket — amennyiben a vevő tulajdonszerzése, illetőleg a fatermelőnek az elzálogosításról történt értesítése igazolva van — jegyzékbe